

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De occultis Dei iudicijs considerandis, ne extollamur in bonis. XIV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XIII.

De obedientia humilis subditi, ad exemplum Iesu Christi.

1. **F**lli, qui se subtrahere nititur ab obediētia, ipse se subtrahit à gratia. Et qui quærit habere priuata, amittit cōmunia. Qui non libenter & sponte suo superiori se subdit, signum est, quod caro sua necdum perfectè sibi obedit, sed sæpe recalcitrat & remurmurat. Disce ergo celeriter superiori tuo te submittere, si carnem propriam optas subiugare. Citiùs namque exterior vincitur inimicus, si interior homo non fuerit deuastatus. Non est molestior & peior anima hostis, quàm tu ipse tibi, non bene concordans spiritui. Oportet omnino verum te assumere tui ipsius contemptum, si vis præualere aduersus carnem & sanguinem.

2. **Q**uia adhuc nimis inordinatè te diligis, ideo plenè te resignare aliorum voluntati trepidas. Sed quid magnum, si tu, qui puluis es & nihil, propter Deum te homini subdis, quando ego omnipotens & altissimus, qui cuncta creauit ex nihilo, me homini propter te humiliter subieci? Factus sum omnium humillimus & infimus, vt tuam superbiam mea humilitate vinceres. Disce obtemperare puluis. Disce te humiliare terra & limus, & sub omnium pedibus incuruare. Disce voluntates tuas frangere, & ad omnem subiectionem te dare.

3. **E**xardesce contra te, nec patiaris tumorem in te viuere; sed ita subiectum & paruulum te exhibe, vt omnes super te ambulare possint, & sicut lutum platearum conculcare. Quid habes homo inanis conqueri? Quid sordide peccator potes contradicere exprobrantibus tibi, qui toties Deum offendisti, & infernum multoties meruisti? Sed pepercit tibi oculus meus, quia pretiosa fuit anima tua in conspectu meo; vt cognosceres dilectionem meam, & gratus semper beneficiis meis existeres; & vt ad veram subiectionem & humilitatem te iugiter dares, patienterque proprium contemptum ferres.

CAPVT XIV.

De occultis Dei iudicijs considerandis, ne extollamur in bonis.

1. **I**ntonas super me iudicia tua Domine, & timore ac tremore concutis omnia ossa mea, & exspauescit anima mea valde. Stotatonitus & considero, quia cæli non sunt mundi in conspectu tuo. Si in angelis reperisti prauitatem, nec tamen pepercisti, quid fiet de me? Ceciderunt stellæ de cælo, & ego puluis quid præsumo? Quorū opera videbantur laudabilia, ceciderunt ad infima; & qui comedebant panem Angelorum, vidi siliquis delectari porcorū.

Nulla

2. Nulla est ergo sanctitas, si manum tuam, Domine, subtrahas. Nulla prodest sapientia, si gubernare desistas. Nulla iuuat fortitudo, si conseruare desinas. Nulla secura castitas, si eam non protegas. Nulla propria prodest custodia, si non adsit tua sacra uigilantia. Nam relictis, mergimur & perimus; uisitati uero erigimur & uiuimus. Instabiles quippe sumus, sed per te confirmamur: repescimus, sed à te accendimur.

3. O quam humiliter & abiectè, mihi de meipso sentiendum est, quam nihili pendendum, si quid boni uidear habere. O quam profundè submittere me debeo, sub abyssalibus iudiciis tuis Domine: ubi nihil aliud me esse inuenio, quam nihil & nihil. O pondus immensum, ô pelagus intransnatabile; ubi nihil de me reperio, quam in toto nihil! Ubi est ergo latebra gloriæ? Ubi confidentia de uirtute concepta? Absorpta est omnis gloriatio uana, in profunditate iudiciorum tuorum super me.

*Ecclesi. 23. &
Isaïa 29.*

4. Quid est omnis caro in conspectu tuo? Nunquid gloriabitur lutum, contra formantem se? Quomodo potest erigi uaniloquio, cuius cor in ueritate subiectum est Deo? Non cum totus mundus eriget, quem ueritas sibi subiecit; nec omnium laudantium ore mouebitur, qui totam spem suam in Deo firmavit. Nam & ipsi, qui loquuntur, ecce omnes nihil: deficient enim cum sonitu uerborum; ueritas autem Domini manet in æternum.

Psal. 126.

CAPVT XV.

Qualiter standum sit ac dicendum in omni re desiderabili.

iacob. 3.

1. **F**lli, sic dicas in omni re: Domine, si tibi placitum fuerit, fiat hoc ita. Domine, si fuerit honor tuus, fiat hoc in nomine tuo. Domine, si mihi uideris expedire, & utile esse probaueris, tunc dona mihi hoc uti ad honorem tuum. Sed si mihi nociuum fore cognoueris, nec animæ meæ saluti prodesse, aufer à me tale desiderium. Non enim omne desiderium est à Spiritu S. etiam si homini uideatur rectum & bonum. Difficile est pro uero iudicare, utrum spiritus bonus an alienus te impellat ad desiderandum hoc uel illud, an etiam ex proprio mouearis spiritu. Multi in fine sunt decepti, qui primò bono spiritu uidebantur inducti.

2. Igitur semper cum timore Dei & cordis humilitate desiderandum est & petendum, quicquid desiderabile menti occurrit: maximeque cum propria resignatione, mihi totum committendum est, atque dicendum: Domine, tu scis qualiter melius est, fiat hoc uel illud, sicut uolueris. Da, quod vis, & quantum vis, & quando vis. Fac mecum, sicut scis, & sicut tibi magis placuerit, & maior honor tuus fuerit. Pone me ubi vis, & liberè age mecum in omnibus.